

PÍSEŇ 0747

Pane Bože, sám mne ved'

14.stol., 1531

1. Pa- ne Bo- že, sám mne ved', at' jsem živ k tvé cti, chvá-le.
Duchem pravdy mne o - svěť, at' ctím tě ne - u - stá - le. Ó at' se tvé mi- lo- sti

všechn zce- la od- dá - vám, tys mne stvo-řil, vy-kou - pil, o o- chra- nu tě žá- dám.

2. Lásku svou přenesmírnou, Pane Bože, rač mi přát,
faleš d'ábla i světa at' umím vždy rozpoznat,
abych se tak varoval všelijakých marností,
smlouvu křtem uzavřenou plnil vždy s ochotností.
3. Statečně at' žádostem svého těla odpírám,
bázeň tvou a pomoc tvou při sobě kéž vždycky mám,
ustavičně mé srdce at' po cestách tvých chodí,
uděluj mi dary své, at' milost tvá mne vodí.
4. Dokud v bídné časnosti dopřáváš mi zde žití,
dej, at' tvým služebníkem smím v tomto světě býti;
po smrti dej přijít tam, kde tě andělé chválí,
bych ti s celou církví tvou nový zpíval zpěv slávy.

J.A.Komenský 1659,
L.B.Kašpar 1877